

Arrest

nr. 179 143 van 9 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DIAGRE loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger, afkomstig uit Teheran. Op 3 oktober 2016 vroeg u voor het eerst in België asiel aan. U verklaarde uit een monarchistische familie te stammen. Hierdoor kon u in de jaren 1990 niet studeren en werd u toen zelfs een drietal dagen opgesloten. Ook werk zoeken bleek niet eenvoudig te zijn. Potentiële werkgevers deinsden er immers voor terug een monarchist aan te nemen, waardoor u bij uw oom in de bazaar aan de slag ging. In de bazaar leerde u Ham(...), net als u monarchist, kennen.

In 2010 begon u op zijn voorstel samen met hem en een zekere Has(...) monarchistische pamfletjes te verspreiden. Tijdens het verspreiden van dergelijke pamfletjes kwam u in april 2016 in de problemen.

Has.(...) werd opgepakt en u slaagde erin te ontkomen. De dag erop werd er bij u thuis – u was toen afwezig – een huiszoeking verricht waarbij uw shenasnameh (geboorteboekje), uw rijbewijs, uw afzwaaikaart van de legerdienst, enkele foto's en boeken in beslag genomen. Hierop besloot u Iran te verlaten. Via Pakistan, Spanje en Turkije kwam u naar België. Sinds uw vertrek voerden de autoriteiten verschillende huiszoekingen uit in uw ouderlijke woning. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 19 oktober 2016 een weigeringsbeslissing voornamelijk omdat er aan uw beweerde problemen in verband met uw monarchistische overtuiging slechts weinig geloof gehecht kon worden en omdat u slechts over een bescheiden politiek profiel beschikte. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde op 7 november 2016 bij arrest dat er geen geloof aan uw beweerde problemen ten gevolge van uw engagement voor een monarchistische partij gehecht kon worden. Op 10 november 2016 vroeg u een tweede keer asiel aan. U herhaalde integraal de door u in het kader van uw eerste asielaanvraag geschetste asielmotieven en voegde hieraan toe dat u via een kennis die in contact staat met uw familie twee convocaties in handen had gekregen, waaruit blijkt dat u ten gevolge van uw politieke activiteiten in Iran, i.e. uw deelname aan verschillende manifestaties tussen 1388 (Perzische kalender, stemt overeen met 2009-2010 in de Gregoriaanse kalender) en 1393 (2014-2015) en het verspreiden van pamfletjes, vervolgd wordt. U vreest bij terugkeer naar Iran de dood. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van de shenasnamehs van uw ouders, waaruit blijkt dat één van hun kinderen Danial B. heet, en de twee hierboven vermelde convocaties.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag integraal steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voornamelijk omdat er aan uw beweerde problemen in verband met uw monarchistische overtuiging slechts weinig geloof gehecht kon worden en omdat u slechts over een bescheiden politiek profiel beschikte. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde op 7 november 2016 bij arrest dat er geen geloof aan uw beweerde problemen ten gevolge van uw engagement voor een monarchistische partij gehecht kon worden. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden, integendeel.

Bij uw tweede asielaanvraag komt uw geloofwaardigheid zelfs nog verder op de helling te staan.

Uit uw verklaringen bij uw eerste en tweede asielaanvraag blijkt immers dat u sinds 2 mei 2016 tot oktober 2016, i.e. gedurende vijf maanden, in Spanje verbleef zonder er een asielaanvraag in te dienen. Uw rechtvaardiging, met name dat uw smokkelaar u afraadde om een asielaanvraag in Spanje in te dienen omdat Iraanse asielzoekers er geassocieerd worden met drugshandelaars en omdat ze onmiddellijk gerepatrieerd worden (CGVS 2e AA, p. 7-8), kan bezwaarlijk als een afdoende uitleg beschouwd worden, temeer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat Spanje een gelijkaardige asielprocedure heeft als deze in België en dat een niet onbelangrijk deel van de Iraanse asielzoekers in Spanje asiel krijgt. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u geen asiel aanvroeg in Spanje, is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade kan worden gebracht.

Daarnaast slopen er in uw opeenvolgende verklaringen enkele ernstige tegenstrijdigheden. Daar waar u bij uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk aangaf dat u behalve het verdelen van pamfletjes geen andere politieke activiteiten ontwikkeld had (CGVS 1e AA, p. 20), beweerde u bij uw tweede asielaanvraag plots dat u van 1388 tot 1393 samen met de monarchist Ham(...) aan verschillende manifestaties had deelgenomen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat u bij uw eerste asielaanvraag wel degelijk over uw deelname aan manifestaties had gesproken. U vermoedde dan ook een tolkprobleem (CGVS 2e AA, p. 2-4; p. 9). Dat er een tolkprobleem zou zijn opgedoken, is echter hoogst onwaarschijnlijk, aangezien uw advocaat, die beide gehoren bijwoonde, erkende dat er geen tolkprobleem was (CGVS 2e AA, p. 12). Overigens is het hoogst opvallend dat u tot 1393 deelnam aan manifestaties in Teheran voor de vrijlating van politieke gevangenen, maar dat u geen enkele politieke gevangene wiens vrijlating u bepleitte bij naam kende (CGVS 2e AA, p. 9). Voorts blijkt uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u geen informatie had betreffende de huiszoekingen die sinds uw problemen van 17 april 2016 bij u thuis plaatsgevonden zouden hebben. U wist hoogstens dat er regelmatig huiszoekingen waren en dat er toen documenten in beslag werden genomen (CGVS 1e AA, p. 9-10). Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u plotsklaps dat er sinds 17 april 2016 vijf huiszoekingen plaatsvonden en u kon zelfs preciseren wanneer (i.e. op 18 april, 27 april, 10 mei, 11 juni en 28 september). U voegde hieraan toe dat u deze data al wist tijdens uw gehoor afgelegd op 13 oktober 2016 in het kader van uw eerste asielaanvraag; u vermoedde wederom een tolkprobleem (CGVS 2e AA, p. 3). Hierboven is al gebleken dat u het tolkprobleem niet aannemelijk heeft gemaakt. Uw advocaat insinueerde nog verontrustende geheugenproblemen (CGVS 2e AA, p. 12). Ondanks zijn engagement om uw eventuele (psycho-)medische problemen aan de hand van medische documenten aan te tonen (CGVS 2e AA, p. 12), heeft hij dergelijke geheugenproblemen vooralsnog niet aangetoond. Voorgaande tegenstrijdigheden tasten bijgevolg bijkomend de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke activiteiten in Iran in ernstige mate aan.

Verder had u betreffende uw juridische problemen ten gevolge van uw politieke activiteiten bijzonder weinig adequate informatie. Zo wist u zelfs niet eens van welke rechtbank de convocaties die u bij uw tweede asielaanvraag neerlegde afkomstig waren en had u zich zelfs niet eens geïnformeerd bij uw contactpersonen in Iran of er al een vonnis bij verstek werd geveld (CGVS 2e AA, p. 12). Dat u niet over deze informatie beschikt, hoewel het hier om een element gaat dat integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Gezien u nauwelijks informatie had over het verloop van de juridische procedure en hiernaar zelfs niet had geïnformeerd, wordt de geloofwaardigheid van deze door u beweerde juridische procedure tegen u weerom fundamenteel ondergraven.

Betreffende de kopie van de twee convocaties die u neerlegde kan hieraan nog toegevoegd worden dat, zelfs al zou u er nog in slagen om het originele exemplaar neer te leggen, documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier, zoals zowel bij uw eerste als bij uw tweede asielaanvraag is gebleken, niet het geval is. Overigens blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat het in Iran heel makkelijk is om via omkoping bepaalde documenten te verkrijgen. Het gaat hier zowel om valse documenten als om 'echte' documenten die men op een frauduleuze manier verkrijgt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er bij uw tweede asielaanvraag nog steeds geen enkel geloof aan de door u beweerde vervolging door de Iraanse autoriteiten ten gevolge van uw monarchistische activiteiten gehecht kan worden.

Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde inbeslagname van uw identiteitsdocumenten en andere documenten in het kader van een (of meerdere) door de Iraanse autoriteiten uitgevoerde huiszoeking(en). Deze bevinding doet dan ook sterk vermoeden dat u uw identiteitsdocumenten bewust achterhoudt omdat hierin mogelijks informatie staat die geenszins in overeenstemming te brengen is met de door u geschetste asielmotieven. Dat u wel de shenasnamehs van uw ouders kon neerleggen, waarin uw identiteit wordt vermeld, doet aan deze vaststelling niet de minste afbreuk.

Tot slot heeft u uw recent verblijf in Iran, i.e. uw verblijf aldaar tussen 2000 en 2016, geenszins aannemelijk gemaakt. Aangezien u beweerde dat de foto's die uw recent verblijf in Iran zouden kunnen staven tijdens een (of meerdere) huiszoekingen in beslag werden genomen (CGVS 2e AA, p. 10) en er,

zoals aangehaald, aan deze huiszoeking(en) geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u geen enkel bewijs ter staving van uw recente verblijf in Iran (i.e. tussen 2000 en 2016) kon neerleggen. Bovendien is het geenszins aannemelijk dat er van een verblijf in een bepaald land van meer dan tien jaar geen enkel tastbaar bewijs (zoals facturen, betalingen van belastingen, foto's, medische attesten, etc.) zou zijn en dat uw verblijf in Iran, zoals u beweerde, de afgelopen vijftien jaar totaal onopgemerkt zou zijn voorbijgegaan. U kreeg nog enkele dagen de tijd om na het gehoor stukken ter staving van uw recent verblijf in Iran neer te leggen (CGVS 2e AA, p. 10; p. 12). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u vooralsnog geen documenten ter staving van uw recent verblijf heeft neergelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft gegeven voor het nog steeds ontbreken ervan. Nochtans slaagde u er sinds uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag wél in om de shenasnamehs van uw ouders over te maken. Daarnaast blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat het gebruik van de mellikaart (nationale kaart) al ongeveer vijftien jaar in Iran verplicht is en dat elke Iraanse staatsburger over een dergelijke kaart beschikt. Dat u geen mellikaart zou aangevraagd hebben om te vermijden dat de autoriteiten u zouden kunnen herkennen, zoals u beweerde (CGVS 2e AA, p. 6), houdt geen steek. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u over andere identiteitsdocumenten, zoals een shenasnameh, een legerdienstkaart en een rijbewijs, beschikte, aan de hand waarvan u in alle redelijkheid eveneens herkend en/ of geïdentificeerd zou kunnen worden. Tot slot is het hoogst opvallend dat, hoewel u de Iraanse kalender kan gebruiken, u deze kalender geenszins actief kon gebruiken. Tijdens uw gehoren in het kader van uw eerste en uw tweede asielaanvraag blijkt immers dat u gemakkelijker met de Europese (of Gregoriaanse) kalender dan met de Iraanse kalender overweg kan (CGVS 1e AA; CGVS 2e AA). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u uw recente herkomst uit Iran niet aannemelijk heeft gemaakt.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat, gezien er geen verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is, er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker citeert voormeld artikel en wijst op de nieuwe elementen die hij in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag heeft bijgebracht. Hij is de mening toegedaan dat uit de twee convocaties van de rechtbank in Iran blijkt dat hij in Iran vervolgd wordt wegens zijn deelname aan politieke manifestaties evenals het verspreiden van politieke pamfletten. Het gegeven dat het *“in Iran heel makkelijk is om via omkoping bepaalde documenten te verkrijgen”* doet volgens verzoeker geen afbreuk aan de inhoud van de door hem neergelegde convocaties nu deze vaststelling niet automatisch betekent dat deze convocaties vervalsingen zijn. Verzoeker besluit dat aldus kan worden aangenomen dat deze convocaties een nieuw element vormen dat de kans dat hij in aanmerking komt voor vluchtelingenstatus dan wel subsidiaire bescherming, aanzienlijk vergroot nu ze duidelijk aangeven dat hij in Iran redelijkerwijze vervolgd zal worden wegens zijn politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 27 b) van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.

Verzoeker citeert uit voormelde artikels en wijst er op dat artikel 27 b) van voormeld koninklijk besluit stelt dat iedere asielaanvraag op individuele wijze beoordeeld dient te worden waardoor de verwerende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar het gegeven dat veel valse documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Iran. Voorts geeft verzoeker aan dat door artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU de vereiste deugdelijkheid van het onderzoek ernstig in vraag moet worden gesteld nu niet op afdoende wijze rekening werd gehouden met de door hem overgelegde documenten. De verwerende partij legde de twee convocaties immers simpelweg naast zich neer door te oordelen dat het *“in Iran heel makkelijk is om via omkoping bepaalde documenten te verkrijgen”*.

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende fotokopieën: de shenasnamehs van zijn ouders en de twee convocaties van de rechtbank in Iran.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk zijn beweerdde problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van zijn monarchistische overtuiging.

In het kader van de eerste asielaanvraag van verzoeker nam de commissaris-generaal op 19 oktober 2016 een beslissing tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan zijn beweerdde problemen in verband met zijn monarchistische geen

geloof kon gehecht worden en omdat hij slechts over een bescheiden politiek profiel beschikte. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigt deze beslissing in zijn arrest nr. 177 390 van 7 november 2016 en oordeelt dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn engagement voor een monarchistische partij en de beweerdde problemen die eruit zouden voortvloeien.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.2.3. Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: een kopie van de shenasnamehs van zijn ouders en twee convocaties van een rechtbank in Iran.

2.2.4. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.5. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing vermogen verzoekers verklaringen en de door hem in het kader van huidige asielaanvraag bijgebrachte nieuwe elementen niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtredenen. Integendeel, zijn geloofwaardigheid komt bij zijn tweede asielaanvraag nog verder op de helling te staan:

“ (...) Uit uw verklaringen bij uw eerste en tweede asielaanvraag blijkt immers dat u sinds 2 mei 2016 tot oktober 2016, i.e. gedurende vijf maanden, in Spanje verbleef zonder er een asielaanvraag in te dienen. Uw rechtvaardiging, met name dat uw smokkelaar u afraadde om een asielaanvraag in Spanje in te

dienen omdat Iraanse asielzoekers er geassocieerd worden met drugshandelaars en omdat ze onmiddellijk gerepatriëerd worden (CGVS 2e AA, p. 7-8), kan bezwaarlijk als een afdoende uitleg beschouwd worden, temeer daar uit de beschikbare informatie blijkt dat Spanje een gelijkaardige asielprocedure heeft als deze in België en dat een niet onbelangrijk deel van de Iraanse asielzoekers in Spanje asiel krijgt. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u geen asiel aanvraag in Spanje, is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade kan worden gebracht.

Daarnaast slopen er in uw opeenvolgende verklaringen enkele ernstige tegenstrijdigheden. Daar waar u bij uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk aangaf dat u behalve het verdelen van pamfletjes geen andere politieke activiteiten ontwikkeld had (CGVS 1e AA, p. 20), beweerde u bij uw tweede asielaanvraag plots dat u van 1388 tot 1393 samen met de monarchist Ham(...) aan verschillende manifestaties had deelgenomen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat u bij uw eerste asielaanvraag wel degelijk over uw deelname aan manifestaties had gesproken. U vermoedde dan ook een tolkprobleem (CGVS 2e AA, p. 2-4; p. 9). Dat er een tolkprobleem zou zijn opgedoken, is echter hoogst onwaarschijnlijk, aangezien uw advocaat, die beide gehoren bijwoonde, erkende dat er geen tolkprobleem was (CGVS 2e AA, p. 12). Overigens is het hoogst opvallend dat u tot 1393 deelnam aan manifestaties in Teheran voor de vrijlating van politieke gevangenen, maar dat u geen enkele politieke gevangene wiens vrijlating u bepleitte bij naam kende (CGVS 2e AA, p. 9). Voorts blijkt uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u geen informatie had betreffende de huiszoekingen die sinds uw problemen van 17 april 2016 bij u thuis plaatsgevonden zouden hebben. U wist hoogstens dat er regelmatig huiszoekingen waren en dat er toen documenten in beslag werden genomen (CGVS 1e AA, p. 9-10). Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u plotsklaps dat er sinds 17 april 2016 vijf huiszoekingen plaatsvonden en u kon zelfs preciseren wanneer (i.e. op 18 april, 27 april, 10 mei, 11 juni en 28 september). U voegde hieraan toe dat u deze data al wist tijdens uw gehoor afgelegd op 13 oktober 2016 in het kader van uw eerste asielaanvraag; u vermoedde wederom een tolkprobleem (CGVS 2e AA, p. 3). Hierboven is al gebleken dat u het tolkprobleem niet aannemelijk heeft gemaakt. Uw advocaat insinueerde nog verontrustende geheugenproblemen (CGVS 2e AA, p. 12). Ondanks zijn engagement om uw eventuele (psycho-)medische problemen aan de hand van medische documenten aan te tonen (CGVS 2e AA, p. 12), heeft hij dergelijke geheugenproblemen vooralsnog niet aangetoond. Voorgaande tegenstrijdigheden tasten bijgevolg bijkomend de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke activiteiten in Iran in ernstige mate aan.

Verder had u betreffende uw juridische problemen ten gevolge van uw politieke activiteiten bijzonder weinig adequate informatie. Zo wist u zelfs niet eens van welke rechtbank de convocaties die u bij uw tweede asielaanvraag neerlegde afkomstig waren en had u zich zelfs niet eens geïnformeerd bij uw contactpersonen in Iran of er al een vonnis bij verstek werd geveld (CGVS 2e AA, p. 12). Dat u niet over deze informatie beschikt, hoewel het hier om een element gaat dat integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Gezien u nauwelijks informatie had over het verloop van de juridische procedure en hiernaar zelfs niet had geïnformeerd, wordt de geloofwaardigheid van deze door u beweerde juridische procedure tegen u weerom fundamenteel ondergraven.

Betreffende de kopie van de twee convocaties die u neerlegde kan hieraan nog toegevoegd worden dat, zelfs al zou u er nog in slagen om het originele exemplaar neer te leggen, documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier, zoals zowel bij uw eerste als bij uw tweede asielaanvraag is gebleken, niet het geval is. Overigens blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat het in Iran heel makkelijk is om via omkoping bepaalde documenten te verkrijgen. Het gaat hier zowel om valse documenten als om 'echte' documenten die men op een frauduleuze manier verkrijgt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er bij uw tweede asielaanvraag nog steeds geen enkel geloof aan de door u beweerde vervolging door de Iraanse autoriteiten ten gevolge van uw monarchistische activiteiten gehecht kan worden.

Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde inbeslagname van uw identiteitsdocumenten en andere documenten in het kader van een (of meerdere) door de Iraanse autoriteiten uitgevoerde huiszoeking(en). Deze bevinding doet dan ook sterk vermoeden dat u uw identiteitsdocumenten bewust achterhoudt omdat hierin mogelijks informatie staat die geenszins in overeenstemming te brengen is met de door u geschetste asielmotieven. Dat u wel de shenasnamehs van uw ouders kon neerleggen, waarin uw identiteit wordt vermeld, doet aan deze vaststelling niet de minste afbreuk.

Tot slot heeft u uw recent verblijf in Iran, i.e. uw verblijf aldaar tussen 2000 en 2016, geenszins aannemelijk gemaakt. Aangezien u beweerde dat de foto's die uw recent verblijf in Iran zouden kunnen staven tijdens een (of meerdere) huiszoekingen in beslag werden genomen (CGVS 2e AA, p. 10) en er, zoals aangehaald, aan deze huiszoeking(en) geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u geen enkel bewijs ter staving van uw recente verblijf in Iran (i.e. tussen 2000 en 2016) kon neerleggen. Bovendien is het geenszins aannemelijk dat er van een verblijf in een bepaald land van meer dan tien jaar geen enkel tastbaar bewijs (zoals facturen, betalingen van belastingen, foto's, medische attesten, etc.) zou zijn en dat uw verblijf in Iran, zoals u beweerde, de afgelopen vijftien jaar totaal onopgemerkt zou zijn voorbijgegaan. U kreeg nog enkele dagen de tijd om na het gehoor stukken ter staving van uw recent verblijf in Iran neer te leggen (CGVS 2e AA, p. 10; p. 12). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u vooralsnog geen documenten ter staving van uw recent verblijf heeft neergelegd noch dat u een plausibele verklaring heeft gegeven voor het nog steeds ontbreken ervan. Nochtans slaagde u er sinds uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag wél in om de shenasnamehs van uw ouders over te maken. Daarnaast blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat het gebruik van de mellikaart (nationale kaart) al ongeveer vijftien jaar in Iran verplicht is en dat elke Iraanse staatsburger over een dergelijke kaart beschikt. Dat u geen mellikaart zou aangevraagd hebben om te vermijden dat de autoriteiten u zouden kunnen herkennen, zoals u beweerde (CGVS 2e AA, p. 6), houdt geen steek. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u over andere identiteitsdocumenten, zoals een shenasnameh, een legerdienstkaart en een rijbewijs, beschikte, aan de hand waarvan u in alle redelijkheid eveneens herkend en/ of geïdentificeerd zou kunnen worden. Tot slot is het hoogst opvallend dat, hoewel u de Iraanse kalender kan gebruiken, u deze kalender geenszins actief kon gebruiken. Tijdens uw gehoren in het kader van uw eerste en uw tweede asielaanvraag blijkt immers dat u gemakkelijker met de Europese (of Gregoriaanse) kalender dan met de Iraanse kalender overweg kan (CGVS 1e AA; CGVS 2e AA). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u uw recente herkomst uit Iran niet aannemelijk heeft gemaakt. (...)"

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om deze motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft nu hij zich louter beperkt tot het volharden in reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal.

Zo gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. 177 390 van 7 november 2016 en uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Zo wist hij niet eens van welke rechtbank de convocaties die hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft bijgebracht, afkomstig waren en had hij zich zelfs niet eens geïnformeerd bij zijn contactpersonen in Iran of er al een vonnis bij verstek werd geveld (gehoor 18 november 2016, 12). Tevens slopen er in zijn opeenvolgende verklaringen ernstige tegenstrijdigheden aangaande zijn politieke activiteiten en de huiszoekingen die bij hem thuis zouden hebben plaatsgevonden. De Raad benadrukt dat documenten enkel een ondersteunde werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten.

Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat het in Iran heel makkelijk is om via omkoping

bepaalde documenten te verkrijgen (adm. doss., stuk 7, document 3 *Antwoorddocument IR2013-00w*), kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde convocaties.

De bewering van verzoeker dat verwerende partij de twee convocaties simpelweg naast zich neerlegt door te oordelen dat het "*in Iran heel makkelijk is om via omkoping bepaalde documenten te verkrijgen*", kan gelet op de verscheidene (andere) omstandig gemotiveerde motieven, moeilijk ernstig genomen worden. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Wat betreft de overige elementen die verzoeker in het kader van zijn tweede en huidige asielaanvraag bijbrengt, wordt in de bestreden beslissing uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Deze motieven worden echter door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.4. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS